ACAMPADA VALÈNCIA

MANIFEST

1. Qui som?

Som un moviment assembleari i autogestionat. El nostre treball s'estructura a través de comissions participatives, que compleixen diferents funcions dins de l'acampada, i es troben coordinades per a garantir l'efectivitat de les labors internes i externes.

L'acampada és un agent polític propi i independent, però obert a col·laborar amb sindicats i altres entitats organitzades en matèria d'habitatge per a la consecució d'objectius comuns.

2. Problemàtica actual

La classe treballadora valenciana s'enfronta a una situació límit, conseqüència de prioritzar l'especulació immobiliària i els seus beneficis, respecte als interessos socials de les veïnes que estan sent expulsades de les seues cases.

Aquesta crisi no ha sorgit espontàniament, sinó que és el resultat de tractar l'habitatge com un actiu de mercat en lloc de garantir-lo com un dret essencial. La vivenda està sent utilitzada com a mecanisme d'extracció del salari de les treballadores en benefici de rentistes, fons d'inversió i grans propietaris.

Com a efecte directe d'aquesta problemàtica, patim diàriament desnonaments, pèrdua de teixit veïnal i identitat de barri, impossibilitat d'emancipar-nos i crear un projecte de vida. Cal recalcar que la cultura, la identitat i la llengua valenciana s'estan veient desplaçades i erosionades a causa de la turistificació i el desplaçament poblacional, en pro de vendre la nostra terra i el nostre litoral. Sentim abandonament davant la inoperància de les institucions competents que es troben subordinades als seus propis conflictes d'interessos, en lloc de vetlar i garantir els nostres drets.

3. Principis i valors

Des de l'acampada advoquem per la desmercantilització de l'habitatge. Assenyalem que aquesta crisi de l'habitatge està servint per a alimentar la polarització mitjançant els discursos d'odi, que desvia les classes populars de la problemàtica estructural i els vertaders responsables d'aquesta crisi.

Reconeixem la necessitat d'abordar aquesta problemàtica per mitjà d'una visió interseccional i antifeixista, que tinga en compte com afecta els diferents col·lectius i grups que conformen la nostra població. Advoquem que les persones que patixen discriminació en l'accés a l'habitatge per ser de classe treballadora, o bé per la seua ètnia, religió, sexe, orientació sexual, identitat de gènere, o per ser persones amb diversitat funcional, psiquiatritzades o neurodivergents han de ser protegides efectivament per les garanties legals existents, contrarestant les barreres d'accés a l'habitatge que pateixen.

Des de la nostra perspectiva de classe, considerem que això només pot ser garantit a través de la desmercantilització de la vivenda i la seua consolidació com un bé de primera necessitat.

És per això que exigim habitatge universal i de qualitat a través de les següents demandes.

4. Demandes

4.1. Declarar València zona tensionada

Exigim la declaració de València com a zona tensionada per a reconéixer la dificultat real d'accés a l'habitatge. Considerem aquesta mesura indispensable en el context actual, no només per assenyalar la realitat de la ciutat com un territori assolat per la crisi de la vivenda, sinó també per a poder aplicar les mesures necessàries per part de les institucions competents sobre la regulació del lloguer.

4.2. Transparència

Demandem transparència sobre la informació actualitzada del nombre de vivendes buides, vivenda pública i d'ús turístic, amb i sense llicència, mitjançant de la redacció d'informes tècnics que tinguen en compte els usos públics, la seua funció social i ecològica.

Les dades tècniques de transparència i consultes socials han de prevaldre sobre l'interés polític, de constructores i promotores a l'hora de la presa de decisions sobre futurs

projectes urbanístics. Per això, exigim el compliment dels informes que qüestionen la viabilitat dels projectes urbanístics en curs.

Aquests han d'esclarir i demostrar les necessitats reals, funcions i riscos de cada projecte urbanístic, tenint en compte la seua viabilitat, ubicació, qualitat del sòl, els materials, la participació social de poblacions properes, les infraestructures i serveis públics que aquestes precisen i quins usos se li donaria a la vivenda.

4.3. Impostos

El nostre objectiu amb aquestes mesures és desincentivar l'especulació immobiliària i, al mateix temps, fomentar la redistribució de la renda. Per això, exigim el següent:

- Imposar un gravamen a partir de la tercera vivenda deshabitada, que varie de forma exponencial en funció del temps que esta romanga en desús.
- Facilitar l'accés a l'habitatge, a través d'una exempció o bonificació de l'IVA i del TPO en l'adquisició de la primera vivenda per a ús residencial. Al seu torn, que aquests impostos s'incrementen de forma progressiva en les adquisicions de terceres i ulteriors vivendes.
- Eliminar les actuals bonificacions i incentius als arrendadors. Tota bonificació ha d'articular-se de forma i manera que repercutisca en benefici directe dels inquilins.
- Incrementar la pressió fiscal sobre grans tenidors i SOCIMI.
- Augmentar els gravàmens sobre el benefici resultant de la revenda de béns immobles.

4.4. Ampliació de la tipologia de tenidors

Amb la finalitat de regular la compra d'habitatges de persones físiques i xicotetes empreses proposem l'ampliació de la tipologia de tenidors, afegint una categoria de "Mitjans tenidors" als propietaris de 4 a 10 vivendes en una zona tensionada i per a ús especulatiu.

4.5. Lloguer

A causa de la crisi de l'habitatge, el lloguer s'ha tornat inaccessible. Per això, exigim la regularització del preu del lloguer basat en el Salari Mínim Interprofessional i la reinstauració del lloguer indefinit, prenent com a model l'anterior regulació de contractes de renda antiga (LAU 1964).

En cas de finalització del contracte d'un lloguer indefinit per línia de consanguinitat, l'arrendador haurà de demostrar-ho fefaentment i limitar la venda o el lloguer d'aquest

habitatge a 10 anys per a evitar frau amb finalitats especulatives. En cas que l'arrendador volguera llogar o vendre l'habitatge haurà de ser al parc públic.

Alhora, creiem indispensable la creació d'un organisme públic gratuït que complisca la legalitat i drets de la part arrendatària extrajudicialment, així com evitar el frau de llei a través de contractes d'arrendament de temporada i habitacions. La finalitat d'aquest organisme públic seria mediar entre les parts, a favor del contracte i del compliment dels seus respectius drets i oblicacions. D'aquesta manera, s'evitarien llargs processos judicials que suposen una despesa de temps i diners de les parts implicades i de l'Estat.

4.6. Bloc turístic

El model turístic creix a costa de les vides de les veïnes i dels barris, agreujant la crisi de l'habitatge. Advocam per un decreixement de la turistificació i la transició a un model que torne a posar en el centre les veïnes, la comunitat i la seua convivència, regulant més estrictament els pisos i baixos turístics. És per això que reclamem la instauració de les següents mesures:

- Implementació d'una taxa turística progressiva segons tipus d'allotjament i origen del turista.
- Que la vivenda a la qual es dona ús turístic siga propietat d'un particular que residisca de forma habitual en aquesta.
- Limitació del lloguer turístic a un màxim de 30 dies per any per vivenda en zones no tensionades i de 15 dies per any per vivenda en zones tensionades.
- Obligatorietat de notificar a l'Ajuntament cada vegada que es lloga una vivenda turística per a disposar d'un registre transparent sobre l'ús turístic de les vivendes.
- Paralització de l'emissió de noves llicències turístiques (VUT).

4.7. Habitatge públic i protegit

En el marc de l'actual crisi habitacional, correspon als poders públics promoure les condicions necessàries per a garantir el compliment del dret constitucional a l'accés a un habitatge digne i adequat. És per això que apostem per l'ampliació i el blindatge del parc de vivenda públic i del model d'habitatge protegit.

En aquest sentit exigim un compromís ferm de foment i ampliació de la vivenda pública i protegida, i garanties d'accés per a les famílies de rendes baixes.

Amb la finalitat d'evitar l'especulació amb les VPO, després de la finalització de la seua protecció, reivindiquem que aquests mantinguen la seua qualificació com a vivendes protegides de forma permanent.

Així mateix, davant la derogació per part de la Generalitat del dret de tanteig i retracte en la compravenda privada d'habitatge, exigim el seu restabliment i un compromís ferm de les administracions de l'exercici d'aquest dret en les operacions de compravenda de béns immobles que no es destinen a ús residencial.

4.8. Grans inversors

En l'actualitat, els fons voltor acaparen una porció creixent del parc d'habitatge, impedint l'ús natural del mateix en situar els interessos mercantils sobre el benestar de la ciutadania. Això impedeix l'accés de les famílies a l'habitatge, exacerbant la desigualtat i destruint el teixit veïnal.

Seguint aquesta línia, exigim la prohibició dels fons voltor, és a dir, societats de capital de risc que especulen amb l'habitatge. A més, reclamem restringir la compra de lots d'habitatge als fons voltor, empreses, mitjans i grans tenidors.

4.9. Protecció davant impagaments

En els últims anys, malgrat les successives pròrrogues de la paralització de desnonaments, s'han continuat produint llançaments, deixant les persones al carrer i, en gran quantitat d'ocasions, tractant-se de famílies en situació de vulnerabilitat, a les quals es desnona il·legalment sense alternativa residencial. Això, a més d'infringir la legalitat vigent, entra en col·lisió amb el deure moral de la societat de garantir l'accés residencial digne per a tota la ciutadania. Per això exigim la paralització de tots els desnonaments de forma realista fins que es garantisca una alternativa habitacional.

4.10. Recuperació d'habitatge

A causa de la creixent dificultat en l'accés a l'habitatge, és imperant també la recuperació de vivendes actualment segrestades pels grans propietaris i empreses immobiliàries. Ens veiem sumits en una situació en la qual un grup d'agents organitzats acaparen una porció suficient del mercat com per a efectuar sobre ell un control motivat per fins lucratius, en detriment del bé comú i quedant aquestes ocioses sense cap aplicació útil. És per això que exigim l'expropiació immediata dels immobles acaparats per grans propietaris, empreses i pisos turístics il·legals i la seua reconversió en habitatges socials i/o tutelats, destinats preferentment a persones amb diversitat funcional i persones psiquiatritzades.

4.11. Respecte a persones en situació de carrer

El col·lectiu més desfavorit i afectat per la crisi de l'habitatge són les persones en situació de carrer. A causa de l'extrema vulnerabilitat en què es troben aquestes persones, exigim l'accés preferencial a la vivenda per la seua part, eliminant així els factors que produeixen el sensellarisme de llarga duració.

Així mateix, reclamem el correcte compliment del tràmit d'empadronament especial per a aquelles persones que no tenen accés a una vivenda, garantint que els protocols d'intervenció siguen efectuats per part de la institució local competent, com són els Serveis Socials, el CAST i el CAI.

4.12. Comerç local

Davant els actuals processos de gentrificació i turistificació, els comerços locals es veuen amenaçats per l'augment de preus en els lloguers i la transformació dels barris cap a un model de consum orientat principalment al turisme, provocant el tancament dels negocis que formen part de la identitat de la nostra ciutat i els nostres barris.

Per a assegurar la continuïtat del comerç local, és imprescindible garantir que les seues demandes i propostes siguen escoltades, valorades i ateses, reconeixent el seu paper no només com a part de l'activitat econòmica, sinó també com a part del teixit social dels nostres barris.

5. Crida a l'acció

Tot i que l'acampada va sorgir de forma espontània, fruit del descontentament davant un sistema que ens ignora, som conscients que mai hauria pogut existir sense el treball incansable de totes les persones que formen i han format part del moviment per l'habitatge. Són elles qui van assentar els pilars d'aquesta lluita i qui han fet açò possible.

Per això, fem una crida a tota la classe treballadora, sindicats i organitzacions per a continuar lluitant. Per a trencar la passivitat i la resignació.

És el moment d'unificar les nostres forces, alçar un front comú contra el negoci de l'habitatge i demostrar que la classe treballadora valenciana no està sola. Trenquem amb l'aïllament convertint cada plaça i cada barri en un espai de resistència.

Aquesta acampada i manifest exigeixen una resposta ferma i immediata de les administracions. Ja no ens alimenten molles, volem el pa sencer. És el moment d'organitzar-nos i defendre els nostres barris!

Davant l'opressió, organitzem la ràbia.

ACAMPADA VALÈNCIA

MANIFIESTO

1. ¿Quiénes somos?

Somos un movimiento asambleario y autogestionado. Nuestro trabajo se estructura a través de comisiones participativas, que cumplen diferentes funciones dentro de la acampada, y se encuentran coordinadas para garantizar la efectividad de las labores internas y externas.

La acampada es un agente político propio independiente, pero abierta a colaborar con sindicatos y demás entidades organizadas en materia de vivienda para la consecución de objetivos comunes.

2. Problemática actual

La clase trabajadora valenciana se enfrenta a una situación límite, consecuencia de priorizar la especulación inmobiliaria y sus beneficios, respecto a los intereses sociales de las vecinas que están siendo expulsadas de sus casas.

Esta crisis no ha surgido espontáneamente, sino que es el resultado de tratar la vivienda como un activo de mercado en lugar de garantizarla como derecho esencial. La vivienda está siendo utilizada como mecanismo de extracción del salario de las trabajadoras en beneficio de rentistas, fondos de inversión y grandes propietarios.

Como efecto directo de esta problemática, sufrimos diariamente desahucios, pérdida de tejido vecinal e identidad de barrio, imposibilidad de emanciparnos y crear un proyecto de vida. Cabe recalcar que la cultura, la identidad y la lengua valenciana se están viendo desplazadas y erosionadas a causa de la turistificación y el desplazamiento poblacional, en pro de vender nuestra tierra y nuestro litoral. Sentimos abandono ante la inoperancia

de las instituciones competentes que se encuentran subordinadas a sus propios conflictos de intereses, en lugar de velar y garantizar nuestros derechos.

3. Principios y valores

Desde la acampada abogamos por la desmercantilización de la vivienda. Señalamos que esta crisis de la vivienda esta sirviendo para alimentar la polarización a través de los discursos de odio, que desvía a las clases populares de la problemática estructural y los verdaderos responsables de esta crisis.

Reconocemos la necesidad de abordar esta problemática a través de una visión interseccional y antifascista, que tenga en cuenta como atraviesa a los diferentes colectivos y grupos que conforman nuestra población. Abogamos que las personas que son discriminadas en el acceso a la vivienda por motivo de clase, etnia, religión, sexo, orientación sexual, identidad de género, personas con diversidad funcional, psiquiatrizadas y neurodivergentes deben ser protegidas efectivamente por las garantías legales existentes, contrarrestando las barreras de acceso a la vivienda que sufren.

Desde nuestra perspectiva de clase, consideramos que esto solo puede ser garantizado a través de la desmercantalización de la vivienda y su consolidación como un bien de primera necesidad.

Es por ello que exigimos vivienda universal y de calidad a través de las siguientes demandas.

4. Demandas

4.1. Declarar València zona tensionada

Exigimos la declaración de València como zona tensionada para reconocer la dificultad real de acceso a la vivienda. Consideramos dicha medida indispensable en el contexto actual, ya no sólo por señalar la realidad de la ciudad como un territorio asolado por la crisis de la vivienda, sino también para poder aplicar las medidas necesarias por parte de las instituciones competentes sobre la regulación del alquiler.

4.2. Transparencia.

Demandamos transparencia sobre la información actualizada del números de viviendas vacías, vivienda pública y de uso turístico, con y sin licencia, a través de la redacción de informes técnicos que tomen en cuenta los usos públicos, su función social y ecológica.

Los datos técnicos de transparencia y consultas sociales deben prevalecer sobre el interés político, de constructoras y promotoras a la hora de la toma de decisiones sobre futuros proyectos urbanísticos. Por ello, exigimos el cumplimiento de los informes que cuestionan la viabilidad de los proyectos urbanísticos en curso.

Estos deben esclarecer y demostrar las necesidades reales, funciones y riesgos de cada proyecto urbanístico, teniendo en cuenta su viabilidad, ubicación, calidad del suelo, los materiales, la participación social de poblaciones cercanas, las infraestructuras y servicios públicos que estas precisan y qué usos se le daría a la vivienda.

4.3. Impuestos

Nuestro objetivo con estas medidas es desincentivar la especulación inmobiliaria y, a su vez, fomentar la redistribución de la renta. Por ello, exigimos lo siguiente:

- Imponer un gravamen a partir de la tercera vivienda deshabitada, que varíe de forma exponencial en función del tiempo que esta permanezca en desuso
- Facilitar el acceso a la vivienda, a través de una exención o bonificación del IVA y del TPO en la adquisición de la primera vivienda para uso residencial. A su vez, que dichos gravámenes se incrementen de forma progresiva en las adquisiciones de terceras y ulteriores viviendas.
- Eliminar las actuales bonificaciones e incentivos a los caseros. Toda bonificación debe articularse de forma y modo que repercuta en beneficio directo de los inquilinos.
- Incrementar la presión fiscal sobre grandes tenedores y SOCIMI.
- Aumentar los gravámenes sobre el beneficio resultante de la reventa de bienes inmuebles.

4.4. Ampliación de la tipología de tenedores

Con el fin de regular la compra de viviendas de personas físicas y pequeñas empresas proponemos la ampliación de la tipología de tenedores, añadiendo una categoría de

“Medianos tenedores” a los propietarios de 4 a 10 viviendas en una zona tensionada y para uso especulativo.

4.5. Alquiler

Debido a la crisis de la vivienda, el alquiler se ha vuelto inaccesible. Por ello, exigimos la regularización del precio del alquiler basado en el Salario Mínimo Interprofesional y la re instauración del alquiler indefinido, tomando como modelo la anterior regulación de contratos de renta antigua (LAU 1964).

En caso de finalización del contrato de un alquiler indefinido por línea de consanguinidad, el arrendador deberá demostrarlo fehacientemente y limitar la venta o el alquiler de dicha vivienda a 10 años para evitar fraude con fines especulativos. En caso de que el arrendador quisiera alquilar o vender la vivienda deberá ser al parque público.

A su vez, creemos indispensable la creación de un organismo público gratuito que cumpla la legalidad y derechos de la parte arrendataria extrajudicialmente, así como evitar el fraude de ley a través de contratos de arrendamiento de temporada y habitaciones. La finalidad de dicho organismo público sería mediar entre las partes, a favor del contrato y del cumplimiento de sus respectivos derechos y obligaciones. De esta forma, se evitaría largos procesos judiciales que suponen un gasto de tiempo y dinero de las partes implicadas y el Estado.

4.6. Bloque turístico

El modelo turístico crece a costa de las vidas de las vecinas y de los barrios, agravando la crisis de la vivienda. Abogamos por un decrecimiento de la turistificación y la transición a un modelo que vuelva a poner en el centro a las vecinas, la comunidad y su convivencia, regulando más estrictamente los pisos y bajos turisticos. Es por ello, reclamamos la instauración de las siguientes medidas:

- Implementación de una tasa turística progresiva según tipo de alojamiento y origen del turista.
- Que la vivienda a la que se da uso turístico sea propiedad de un particular que resida de forma habitual en la misma.
- Limitación del alquiler turístico a un máximo de 30 días por año por vivienda en zonas no tensionadas y de 15 días por año por vivienda en zonas tensionadas.
- Obligatoriedad de notificar al ayuntamiento cada vez que se alquila una vivienda turística para disponer de un registro transparente acerca del uso turístico de las viviendas.
- Paralización de la emisión de nuevas licencias turísticas (VUT).

4.7. Vivienda pública y protegida

En el marco de la actual crisis habitacional, corresponde a los poderes públicos promover las condiciones necesarias para garantizar el cumplimento del derecho constitucional al acceso a una vivienda digna y adecuada. Es por ello que apostamos por la ampliación y el blindaje del parque de vivienda público y del modelo de vivienda protegida.

En este sentido exigimos un compromiso firme de fomento y ampliación de la vivienda pública y protegida, y garantías de acceso para las familias de rentas bajas.

Con el fin de evitar la especulación con las VPO, tras la finalización de su protección, reivindicamos que estas mantengan su calificación como viviendas protegidas de forma permanente.

Asimismo, ante la derogación por parte de la Generalitat del derecho de tanteo y retracto en la compraventa privada de vivienda, exigimos su restablecimiento y un compromiso firme de las administraciones del ejercicio de dicho derecho en las operaciones de compraventa de bienes inmuebles que no se destinen a uso residencial.

4.8. Grandes inversores

En la actualidad, los fondos buitres acaparan una porción creciente del parque de vivienda, impidiendo el uso natural del mismo al situar los intereses mercantiles sobre el bienestar de la ciudadanía. Esto impide el acceso de las familias a la vivienda, exacerbando la desigualdad y destruyendo el tejido vecinal.

En esta línea exigimos la prohibición de los fondos buitres, es decir, sociedades de capital de riesgo que especulan con la vivienda. Además, reclamamos restringir la compra de lotes de vivienda a los fondos buitre, empresas, medianos y grandes tenedores.

4.9. Protección ante impagos

En los últimos años, pese a las sucesivas prórrogas de la paralización de desahucios, se han seguido produciendo lanzamientos, dejando a las personas en la calle y, en gran cantidad de ocasiones, tratándose de familias en situación de vulnerabilidad, a las que se les desahucia ilegalmente sin alternativa habitacional. Esto, además de quebrantar la legalidad vigente, entra en colisión con el deber moral de la sociedad de garantizar el acceso habitacional digno para toda la ciudadanía. Por ello exigimos la paralización de todos los desahucios de forma realista hasta que se garantice una alternativa habitacional.

4.10. Recuperación de vivienda

Debido a la creciente dificultad en el acceso a la vivienda, es imperante también la recuperación de viviendas actualmente secuestradas por los grandes propietarios y empresas inmobiliarias. Nos vemos sumidos en una situación en la que un grupo de agentes organizados acaparan una porción suficiente del mercado como para efectuar sobre él un control motivado por fines lucrativos, en detrimento del bien común y quedando estas ociosas sin ninguna aplicación útil. Es por esto que exigimos la expropiación inmediata de los inmuebles acaparados por grandes propietarios, empresas y pisos turísticos ilegales y su reconversión en viviendas sociales y/o tuteladas, destinadas preferentemente a personas con diversidad funcional y personas psiquiatrizadas.

4.11. Respecto a personas en situación de calle

El colectivo más desfavorecido y afectado por la crisis de la vivienda son las personas en situación de calle. Debido a la extrema vulnerabilidad en la que se encuentran estas personas, exigimos el acceso preferencial a la vivienda por parte de las mismas, eliminando así los factores que producen el sinhogarismo de larga duración.

Así mismo, reclamamos el correcto cumplimiento del trámite de empadronamiento especial para aquellas personas que no tienen acceso a una vivienda, garantizando que los protocolos de intervención sean efectuados por parte de la institución local competente, como son los Servicios Sociales, el CAST y el CAI.

4.12. Comercio local

Ante los actuales procesos de gentrificación y turistificación, los comercios locales se ven amenazados por el aumento de precios en los alquileres y la transformación de los barrios hacia un modelo de consumo orientado principalmente al turismo, provocando el cierre de los negocios que forman parte de la identidad de nuestra ciudad y nuestros barrios.

Para asegurar la continuidad del comercio local, es imprescindible garantizar que sus demandas y propuestas sean escuchadas, valoradas y atendidas, reconociendo su papel no solo como parte de la actividad económica, sino también como parte del tejido social de nuestros barrios.

5. Llamamiento a la acción

Pese a que la acampada surgió de forma espontánea, fruto del descontento ante un sistema que nos ignora, somos conscientes de que nunca habría podido existir sin el trabajo incansable de todas las personas que forman y han formado parte del movimiento por la vivienda. Son ellas las que asentaron los pilares de esta lucha y las que han hecho esto posible.

Por eso, hacemos un llamamiento a toda la clase trabajadora, sindicatos y organizaciones para seguir luchando. Para romper la pasividad y la resignación.

Es el momento de unificar nuestras fuerzas, levantar un frente común contra el negocio de la vivienda y demostrar que la clase trabajadora valenciana no está sola. Rompamos con el aislamiento convirtiendo cada plaza y cada barrio en un espacio de resistencia.

Esta acampada y este manifiesto exigen una respuesta firme e inmediata de las administraciones. ¡Basta de parches, es el momento de organizarnos y de defender nuestros barrios!

Ante la opresión, organicemos la rabia.